

בש"פ 2636/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2636/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על תנאי שחרור

בשם העורר: עו"ד דן גלעד

בשם המשיבה: עו"ד עמרי כהן

החלטה

1. מונח לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת עילית מיום 3.4.2014 (מ"ת 3479-02-14, כב' השופט ס' דבור). בהחלטה זו נקבעו שני עניינים. ראשית, העורר ישהה בתנאי מעצר בית מלא הן בפנימייה בה החל ללמוד והן כאשר ייצא ממנה לחופשות. שנית, באותן חופשות ישהה העורר בחלופת מעצר בחיפה, ולא בנצרת עילית כפי שביקש העורר.

2. כנגד העורר, קטין כבן 16.5, אחת מאחיותיו (להלן: האחיות) ומעורב שלישי, הוגש כתב אישום המייחס לעורר עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות לפי סעיף 380 בצירוף סעיפים 382(א) ו-29, ועבירת

תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 379 בצירוף סעיפים 82(א) ו- 29 הכל לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977. עולה כי כוונת העורר לכפור בעובדות כתב האישום, לפיו התגלע ויכוח בין העורר והאחות לבין שתי המתלוננות בתחנת אוטובוס בנצרת עילית סביב מקומות ישיבה. בעקבות הויכוח החליטו האחים לתקוף את המתלוננות, והאחות התקשרה למעורב השלישי שיצטרף לתקיפתם. האחים עלו בעקבות המתלוננות על האוטובוס, ירדו עימן בתחנה ועקבו אחריהן. בהגיעם אל המתלוננות, חנק העורר את אחת המתלוננות בידו, והאחות החלה לתקוף את המתלוננת השניה. השניים תקפו יחד את המתלוננות, בעיקר באגרופים. כתוצאה מכך, בין היתר שבר העורר את אפה של אחת מהן. בהמשך הגיע המעורב השלישי, אשר עודכן על ידי האחים לגבי מיקומם והצטרף לתקיפת המתלוננות.

בד בבד עם הגשת כתב האישום בתחילת חודש פברואר 2014, הוגשה על ידי המשיבה בקשה למעצרו של העורר והאחרים עד לתום ההליכים המשפטיים. עם זאת, הצדדים הגיעו באותו היום להסכמה לפיה ישוחרר העורר לחלופת מעצר בה ישהה בתנאי מעצר בית מלא בבית סבתו באשקלון, תחת פיקוחה התמידי של אחותו הבכורה (שאינה האחות כנגדה הוגש כתב האישום). עוד נקבע כי יוגש בעניינו תסקיר שיבחן חלופות מעצר אחרות אשר יאפשרו לו לשוב למעגל הלימודים. בחלוף כ-3 שבועות הגיש העורר בקשה לשינוי כתובת חלופת המעצר מבית סבתו, אצלה אין עוד מקום עבורו ועבור האחות הבכורה, לבית חברתה של אימו בחיפה. בפועל אף עברו העורר והאחות הבכורה להתגורר בחיפה. במקביל הוגשו תסקירים בעניינו על ידי שירות המבחן, אשר המליצו על קליטתו בפנימיית "נירים" שבעכו בכפוף לקבלתו, ועל השארת העורר תחת פיקוחה של האחות הבכורה בדירתה בנצרת עילית (על אף שהשניים התגוררו כאמור בחיפה באותה העת). בא כוח העורר, בדיונים שתקיימו בהמשך, ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן לרבות שינוי תנאי השחרור מחיפה לנצרת עילית. בית המשפט המחוזי בסוף חודש מרץ ובהסכמת המשיבה, אפשר את השתתפות העורר במבחני הגיבוש לפנימייה. כעבור כשבוע החליט בית המשפט המחוזי על שילובו של העורר בפנימייה והותיר את חלופת המעצר במהלך חופשותיו מהפנימייה בחיפה. בגין החלטה זו הוגש הערר הנוכחי.

בדיון שהתקיים לפניי זנח בא כוחו של העורר את עררו בדבר תנאי השחרור בפנימייה, והתמקד בסוגיית שינוי חלופת המעצר בעת החופשות מחיפה לבית האם בנצרת עילית בלבד. לטענתו, על בית המשפט המחוזי היה לאמץ את המלצות שירות המבחן ולאפשר לעורר להיות בבית אימו עם אחותו הבכורה בחופשותיו. לטענתו, אין בהרחקה זו של העורר מאימו כל טעם. מנגד, בא כוח המשיבה טוען כי קיימים לכך שני טעמים. הראשון, קירבה למתלוננות המתגוררות בנצרת עילית. השני, ההתרשמות השלילית של שירות המבחן מהאם.

3. לעת עתה דין הערר להידחות. העורר החל את לימודיו והשתלבותו בפנימיית "נירים" בתאריך 6.4.2014. מדובר בהסדר חדש במתכונתו הנוכחית, שעל פניו יש בו כדי להקל באופן משמעותי על האחות הבכורה ועל בעלת הדירה בחיפה בה שהו העורר ואחותו הבכורה עד כה באופן רציף ומבלי אפשרות לצאת ממנה. לפיכך, לא מצאתי לנכון בשלב זה לשנות את חלופת המעצר לבית האם. בטעמים אותם הציגה המשיבה יש ממש. אמנם, תנאי השחרור של העותר נותרים תנאי מעצר בית, אך לאור שילובו בפנימייה, לא יהא הוא שרוי כל העת בבית שהוגדר לחלופת המעצר, אלא יגיע לאזורו בצאתו מהפנימייה ויציא ממנו בחוזרו אליה. בהסדר כאמור יש לשקול בשלב זה גם את הקירבה למתלוננות. יתר על כן, בא כוח העורר שב ומפנה לתסקירי שירות המבחן אשר המליצו על השארת העורר בפיקוח האחות הבכורה בדירתה בנצרת עילית. ביחס להמלצות אלו ניתן להעיר שתי נקודות. ראשית, אין מדובר בהשארתו אלא בשינוי המצב הקיים בו התגוררו העורר והאחות הבכורה בחיפה. שנית, ואף חשוב מכך, ניכר כי המלצות שירות המבחן עסקו בדירה אחרת, של האחות הבכורה ולא של אימם, כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 3.2.2014, בו אמרה האחות הבכורה כי היא מתגוררת בנצרת עילית אך לא בדירת אימה.

4. בהתחשב במכלול הנסיבות, דין הערר להידחות. אין בהחלטה זו כדי לשלול אפשרות כי בעתיד, עם השתלבות העורר בפנימיית נירים והתקדמות ההליכים המשפטיים, יישקל העניין פעם נוספת, אם וכאשר תוגש בקשה מתאימה.

ניתנה היום, י"ט באייר התשע"ד (19.5.2014).

שׁוֹפֵט
